

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Sylvy Šiškeové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **Mgr. V. V.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, U Jezu 642/2a, Liberec, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 5. 2021, čj. OD 390/21-2/67.1/21069/Li, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 13. 1. 2022, čj. 58 A 15/2021 - 19,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce byl uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, jehož se dopustil porušením § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona; dále z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu pro porušení § 6 odst. 8 téhož zákona a konečně z přestupku podle § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla, pro porušení § 17 odst. 1 tohoto zákona. Přestupků se žalobce dopustil zjednodušeně řečeno tím, že jako řidič motorového vozidla držel při jízdě v ruce nebo jiným způsobem mobilní telefon. Při policejní kontrole pak nepředložil osvědčení o registraci vozidla a platný doklad o pojištění (tzv. zelenou kartu). Za přestupky mu správní orgány (po korekci provedené žalovaným) uložily pokutu ve výši 1 500 Kč.

[2] Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou, kterou krajský soud zamítl. NSS v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku.

[3] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Namítá, že krajský soud ve věci prováděl dokazování, aniž nařídil jednání. Stěžovatel si navíc není jistý, jestli jej soud vyzval k vyjádření, zda souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání. Dále tvrdí, že obou přestupků se dopustil úmyslně a nikoli z nedbalosti. Výrok o úmyslném nebo nedbalostním spáchání přestupku je povinnou náležitostí rozhodnutí, která musí přesně odpovídat skutečnosti a jejíž význam nelze bagatelizovat. Stěžovatel dále zdůraznil, že za jízdy netelefonoval, ale díval se do navigace. Nemůže být potrestán

za nekonkretizované jednání, popsané pouze odkazem na zákonné znění skutkové podstaty. Závěrem stěžovatel namítl, že policejní hlídka, která jej kontrolovala, nebyla oděna v kompletním stejnokroji. Dva členové hlídky neměli vyhláškou předepsanou pokrývku hlavy člena příslušníka Policie ČR, a nemohli proto stěžovatele zastavit a kontrolovat.

[4] Žalovaný ve vyjádření navrhl, aby NSS kasační stížnost zamítl.

[5] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se po posouzení přípustnosti kasační stížnosti NSS zabývá podle § 104a s. ř. s. otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 10 až 12).

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná, neboť sporné otázky již byly dostatečně vyřešeny judikaturou, z níž správně vyšel též krajský soud.

[7] K otázce souhlasu s rozhodnutím věci bez nařízení jednání lze odkázat na rozsudek NSS ze dne 26. 2. 2004, čj. 6 Azs 36/2003 - 50, č. 641/2005 Sb. NSS. Doručí-li soud účastníku řízení výzvu k vyjádření, zda souhlasí s tím, aby soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání (jak se stalo i v posuzované věci, srov. výzvu na č. l. 18 spisu krajského soudu), a účastník řízení ve lhůtě dvou týdnů od doručení této výzvy nevyjádří svůj nesouhlas, má se za to, že s takovým postupem souhlasí. Pokud jde o námitku, že krajský soud prováděl dokazování, aniž nařídil jednání, lze uvést, že vychází-li soud ve správním soudnictví z údajů a listin obsažených ve správním spisu, nejedná se o dokazování ve smyslu § 52 s. ř. s. (rozsudky NSS ze dne 29. 1. 2009, čj. 9 Afs 8/2008 - 117, č. 2383/2011 Sb. NSS, ze dne 29. 6. 2011, čj. 7 As 68/2011 - 75, nebo ze dne 22. 5. 2019, čj. 3 Afs 194/2017 - 25).

[8] Ohledně formy zavinění odkazuje NSS na své rozsudky ze dne 15. 4. 2021, čj. 9 As 307/2020 - 38, nebo ze dne 1. 11. 2018, čj. 6 As 274/2018 - 42. Pokud správní orgány nepřičítají pachateli přestupku k tíži závažnější formu zavinění, není třeba trvat na podrobnějším odůvodňování kvalifikace zavinění. V obdobných případech navíc není zřejmé, jakým způsobem se nepřesná kvalifikace zavinění *ve prospěch žalobce* dotýká jeho veřejných subjektivních práv. NSS dodává, že soudní řád správní není kontrolní normou, která by umožňovala vyvolat kontrolu libovolného úkonu veřejné správy bez ohledu na dotčení práv žalobce. Soudní kontrole v soudním řízení správním nepodléhá veškerá činnost a veškerá pochybení veřejné správy, nýbrž jen ta, kdy činnost veřejné správy přesáhne do veřejných subjektivních práv osoby (usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 10. 2008, čj. 8 As 47/2005 - 86, č. 1764/2009 Sb. NSS).

[9] Stěžovatel dále namítá, že nemůže být potrestán za nekonkretizované jednání. Vzhledem ke znění zákona však již pouhé držení telefonního přístroje při řízení vozidla naplňuje znaky skutkové podstaty tohoto přestupku. K naplnění skutkové podstaty daného přestupku totiž dojde v každém případě držení (v ruce nebo jiným způsobem) určitého zařízení (telefonního přístroje nebo jiného hovorového nebo záznamového

pokračování

zařízení). Jen prostý odkaz na § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, i bez uvedení slovního popisu skutku, proto lze považovat za dostatečný k jeho individualizaci tak, aby ve výsledku nebyl zaměnitelný se skutkem jiným [rozsudek NSS ze dne 29. 4. 2022, čj. 4 As 27/2020 - 25; ve vztahu k obdobné skutkově podstatě podle § 22 odst. 1 písm. f) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění do 31. 7. 2011, srov. např. rozsudek NSS ze dne 22. 7. 2011, čj. 7 As 102/2010 - 86].

[10] Pro účely zákona o silničním provozu se *policistou* rozumí příslušník policie ve stejnokroji. Zákon ukládá řidiči povinnost předložit doklady ke kontrole policistovi, vojenskému policistovi, strážníkovi obecní policie ve stejnokroji nebo celníkovi ve stejnokroji (rozsudek NSS ze dne 24. 4. 2019, čj. 2 As 116/2018 - 51, nebo ze dne 23. 10. 2019, čj. 6 As 106/2019 - 33). Jak plyne ze správního spisu a jak podotýká i stěžovatel, členové hlídky neměli *kompletní* stejnokroj (postrádali pokrývku hlavy). I v tomto případě je třeba zdůraznit, že soudy nejsou povolány k nápravě každého sebenepatrnějšího nedostatku v činnosti veřejné správy (srov. např. již citované usnesení čj. 8 As 47/2005 - 86). To platí tím spíše vzhledem ke skutečnosti, že v rámci kategorie přijatelnosti NSS není povolán přezkoumávat jakékoliv tvrzené pochybení krajského soudu, ale pouze pochybení tak výrazné intenzity, o němž se lze důvodně domnívat, že pokud by k němu nedošlo, věcné rozhodnutí krajského soudu by bylo odlišné. Nevýrazná pochybení především procesní povahy zpravidla nebudou dosahovat takové intenzity, aby způsobila přijatelnost kasační stížnosti (usnesení NSS ze dne 8. 1. 2007, čj. 5 As 89/2006 - 86). Stěžovatelem namítaný formální nedostatek je bez jakéhokoliv myslitelného vlivu na zákonnost provedené kontroly.

[11] NSS proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[12] O náhradě nákladů řízení rozhodl NSS podle § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51-53). Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému pak žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. června 2022

Zdeněk Kühn
předseda senátu